

ROK BEZ TEBE

Přijde jaro, to zničím
a je mi nařezáno mávátkem slavičím
a chvíli nejsem ničím,
než zjeví se léto, na které políčím.

A znovu jsem trestán, netuše, proč
zrovna mě má slunce za svoloč
a věší na strom, podzime, naskoč,
čekám tvou spásu, velehvízd, oč

opřu se, jen klam,
tak promiň mi ten větrolam,
však navinulý parfém dam
tvých dvorních – to nedám.

Hej, zimo, zde! Jsem mezi psanci,
nasyť hladového po mrazivém tanci,
jsi už jediná ze čtvera šancí
v mém osudovém ranci,

jsi má šance poslední,
tak mezi žebra sedni,
vydrž mi na srdci aspoň pár dní,
ono se něco vylední.

- - -

Když ještě žila moje holka,
chodili jsme spolu, chodili jsme po vodě,
když ještě žila moje holka,
všechno bylo v pohodě,

víš, chodili jsme, než se utopila,
jak ten Ježíš chodili jsme po vodě
a já myslím, že se znovu nadechne,
když pěstmi přeskládám vzduch.

- - -